

عنوان مقاله:

رساله الطیر ابن سینا، فتوت نامه هنرمندان

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های هستی شناختی، دوره 11، شماره 22 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

بهرام چم سورکی - دانشجوی دکتری، فلسفه هنر، دانشگاه علوم تحقیقات، تهران، ایران

نصرالله حکمت - استاد، گروه فلسفه، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

داستان های رمزی ابن سینا همواره به عنوان تمثیل های عرفانی مورد بررسی قرار گرفته اند؛ مسئله ای که باعث شده مهم ترین ویژگی این آثار، که همان داستان بودن آن ها است کمتر مورد توجه قرار گیرد؛ در صورتی که این آثار به عنوان آثار هنری می توانند جای خالی مباحث مرتبط با هنر را در اندیشه ابن سینا پر کنند و قسمت های تازه و متفاوتی از اندیشه شیخ الریس پیرامون مقوله هنر را برای ما روشن کنند. در میان داستان های رمزی ابن سینا، وضعیت رساله الطیر، متفاوت از دیگر داستان ها است. سوالی که در این مقاله مطرح می شود درباره جایگاه رساله الطیر در میان داستان های رمزی ابن سینا و نسبت آن با تفکر او درباره مقوله هنر است و این که چگونه رساله الطیر می تواند به تبیین اندیشه ابن سینا در مورد مسله هنر بپردازد؟ ابن سینا در این اثر مباحث مختلفی را مطرح می کند که حول محور آگاهی و معرفت، سیرو سلوک، آموزش و تربیت می چرخند؛ این مباحث با مباحث مطرح شده در فتوت نامه ها، در نوع نگاه، بیان و هدف مشترک اند؛ به گونه ای که می توان این گونه نتیجه گرفت که ابن سینا با نگارش رساله الطیر، هم به خلق اثری هنری پرداخته و هم در این اثر با رویکردی همانند فتوت نامه ها، مسیر تربیتی خاص خود را به هنرمندان نشان داده است.

کلمات کلیدی:

داستان های رمزی، رساله الطیر، فتوت نامه، هنر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1744817>

